

UDENRIGSMINISTERIET

9. februar 2017

Spørgsmål fra Ligestillingsudvalget til
Minister for ligestilling af 19. januar 2017.
LIU alm. del – spørgsmål 43.

LIU alm. del spørgsmål 43:

Ministeren bedes redegøre for proceduren med ligestillingsvurderinger af lovforslag. Herunder ønskes præciseret, hvem der vurderer, om der skal laves en egentlig ligestillingsvurdering af et lovforslag, hvem der laver vurderingen, og om der er en slags godkendelsesprocedure – eksempelvis i ligestillingsafdelingen i ministeriet, hvor eksperter efterprøver, om fagministeriernes vurderinger er rigtige?

Svar:

Det følger af ligestillingslovens § 4, at alle offentlige myndigheder skal arbejde for ligestilling i al planlægning og forvaltning.

Det er de respektive ministre, der har ansvaret for ligestilling på eget ressort, og dermed ansvaret for at foretage ligestillingsvurderinger af ministeriets politikker og aktiviteter, herunder vurdere eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslag inden for eget område. Ligestillingsvurdering af et lovforslag skal foretages i alle tilfælde, hvor det er relevant, og hvor eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser vurderes at være væsentlige.

Det fremgår af *Vejledning til ligestillingsvurdering af lovforslag* fra 2013, at en ligestillingsvurdering består af tre trin:

- 1: Indledende vurdering/relevanstest (screening),
- 2: Nærmere fastlæggelse af indhold og omfang (Scoping), og
- 3: Den egentlige vurdering af konsekvenser samt formidling heraf (Assessment).

Opdelingen i de tre trin er gennemgående for alle konsekvensvurderinger af lovforslag i Finansministeriets vejledning om konsekvensanalyser.

Det fremgår af vejledningen, at der indledningsvist foretages en vurdering af, om et lovforslag kan have ligestillingsmæssige konsekvenser, eller om lovforslaget åbenlyst ikke har ligestillingsmæssige konsekvenser. Dette kaldes også en relevanstest (trin 1). Hvis lovforslaget kan have ligestillingsmæssige konsekvenser, foretages en nærmere vurdering af de evt. kønsmæssige forskelle og omfanget heraf (trin 2). Dette kan munde ud i en egentlig ligestillingsvurdering af, hvorvidt de identificerede kønsmæssige forskelle og omfanget heraf medfører ligestillingsmæssige konsekvenser (trin 3).

I det omfang et lovforslag har væsentlige ligestillingsmæssige konsekvenser, skrives disse typisk ind i lovforslaget under de almindelige bemærkninger. Ligesom fx flere ministerier i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget sender et ligestillingsnotat til det relevante folketingsudvalg.

Det er forskelligt, hvordan og på hvilket tidspunkt i lovforberedelsesprocessen der foretages en relevanstest og en eventuel efterfølgende ligestillingsvurdering i de enkelte ministerier.

Alle ministerier skal dog allerede i forbindelse med udarbejdelsen af lovprogrammet oplyse, om de forventer, at foretage en relevanstest med henblik på at se, om der er behov for en eventuel ligestillingsvurdering. I forbindelse med udarbejdelsen af lovprogrammet gennemfører Ligestillingsafdelingen endvidere en screening af de planlagte lovforslag på lovprogrammet. Dette sker med henblik på at identificere eventuelle yderligere lovforslag, hvor det vurderes hensigtsmæssigt at gennemføre en relevanstest for at undersøge, om lovforslaget eventuelt skal ligestillingsvurderes. Ligestillingsafdelingen går efterfølgende i dialog med de relevante ministerier herom.

De enkelte ministeriers ligestillingsvurderinger godkendes alene i eget ministerium. Ligestillingsafdelingen ser ligestillingsvurderingerne i det omfang, et lovforslag sendes til ministeriet i høring. Ligesom Ligestillingsafdelingen løbende rådgiver ministerierne med udarbejdelse af relevanstest og ligestillingsvurderinger, hvis det ønskes.

Derudover indgår det – i det omfang det er relevant – i den obligatoriske lovtekniske gennemgang af lovforslag i Justitsministeriets Lovkvalitetskontor, om et lovforslag er blevet ligestillingsvurderet.